

beet

Het sportvissersmagazine

**Jerken
zonder
rukken!**

**Zout geweld langs
de Vlaamse kust!**

- **Vliegervissen**
- **10 baarstips**
- **Spijkerlood?**

Roofvistijd!

Doe mee en win een van de acht Arca-Bifa warmtepakken!

8 711273 991439

1-1

FLY ONLY EXTRA

Jonge jenevervissen in Slovenië!

Vorig jaar vertoefde ik enkele keren in Slovenië, op bezoek bij mijn dochter die er verbleef in het kader van een Europees uitwisselingsproject. Toen al was ik er zeker van dat dit prachtige land op vliegvisgebied veel meer te bieden heeft dan de bekende rivieren waar iedereen naar toe trekt. Een uitnodiging van het Sloveens verkeersbureau was de gedroomde gelegenheid om samen met Guido Vinck de platgetreden paden eens te verlaten.

TEKST: PATRICK DANIELS,
FOTO'S: BOSTJAN GUNCAR, GUIDO VINCK & PATRICK DANIELS

De prachtige natuur van de Soca-vallei is overweldigend, zeker met een regenboogforel aan de haak.

De Sava lieten we bewust links liggen. In plaats daarvan gingen we onder meer op verkenning op een zeg maar onbekende rivier! Slovenië mogen we qua visbestand ruwweg in twee delen opsplitsen. Een deel van de rivieren watert af naar de Adriatische zee, ten westen van de Juliaanse Alpen. De rest van Slovenië behoort tot het Donau-

bekken, met de Drava ('Drau' in het Duits) als hoofdader. In het Adriatische bekken komen van nature enkel vlagzalm, kopvoorn en marmorforellen (ter plaatse 'marmorata') voor. De bruine en vooral regenboogforellen werden en worden er ten behoeve van de sportvisserij uitgezet. Op heel wat plaatsen is men hiervan stilaan van aan het terugkomen. Er worden niet langer (in ieder

geval veel minder) bruine en regenboogforellen uitgezet. In plaats daarvan wordt er volop geïnvesteerd in projecten die de marmorata moet beschermen en promoten. In het Donaubekken komen van nature vlagzalmen, kopvoorns, snepen, bruine forellen en Donauzalmen voor. Marmorata's zul je er niet aantreffen.

JONGE JENEVER

De Sava is, samen met de Soča, wellicht de meest bekende en beviste rivier in heel Slovenië. Wanneer vliegvisser spreken over de Sava, bedoelen ze meestal de Sava Bohinjka. De andere tak van de Sava, de Sava Dolinka is iets minder bekend en wordt veel minder druk bevist. En daarmee is het woord eruit: 'druk'. Dé voornaamste reden waarom zoveel hengelaars naar

de Sava afzakken, is het feit dat er ieder jaar weer vrachtwagens vol regenboogforellen worden uitgezet. Op sommige stukken (gekend onder de term 'trophy part') worden zelfs kanjers tot 70 cm en meer uitgezet. Op zich niet verkeerd, want regenbogen geven prachtige sport en je hebt er een bijna vangstgarantie! Het scheelde echt niet veel of we konden door een vakbondsactie op Zaventem onze vlucht naar Slovenië op onze buik schrijven. Amper twee uur voor ons vertrek werd de staking opgeschort, zodat de avondvlucht naar Ljubljana toch nog kon vertrekken. Na een nachtje slapen in Radovljica, reden we via een prachtig nationaal park en het bekende ski-oord Kranjska Gora, langs de bovenloop van de Soča, naar Kobarid. De Soča is in mijn ogen misschien wel de mooiste rivier ter wereld. Ik had er al veel over gehoord, gelezen en 'gegoogled', maar de werkelijkheid overtrof toch alles. De kleur van het water varieert van

Guido had een geul gevonden waar het goed vlagzalm vangen was.

*Visgids Bostjan met prachtige
marmorforel, uniek in de wereld!*

'jonge jenever' (je twijfelt soms of er wel water over de bedding stroomt!) naar turkoois, tot smaragdgroen in de diepere pools. Het mooiste bewijs dat regenboogforellen er niet in thuis horen, is het feit dat je ze, vooral op de rustig stromende gedeelten, als donkere vlekken, her en der verspreid ziet liggen. De marmorata's en de vlagzalmen zijn daarentegen perfect aangepast aan de lichte ondergrond. De vlagzalmen van de Soča zijn heel licht gekleurd. Ze hebben een bijna gele staart en vinnen en op de flanken hebben ze ter hoogte van de achterkant van de rugvin, een opvallende rode wijnvlek.

CENTRAAL PUNT

Wie een visvakantie plant op de Soča, kan bijna niet om een verblijf in Kobarid heen. Dit pittoreske stadje ligt aan de middenloop van de rivier en de stroken net boven en stroomafwaarts van het stadje, behoren tot de beste vlagzalmstukken. Wij verbleven enkele dagen in het voor en door vliegvissers befaamde Hvala hotel. We zeggen het niet vlug, maar dit hotel is een echte aanrader. Schitterende accommodatie en een dito keuken. Het centrale punt voor de visserij op de Adriatische rivieren is Tolmin, een stadje ongeveer 25 km ten zuiden van Kobarid. De visserij op het merendeel van deze rivieren is in handen van de visvereniging van Tolmin. Met een vergunning van Tolmin kun je een tiental rivieren bevissen. Wij deden enkel de Soča, de Boca, de Trebusčica en de Tolminka. De twee laatste rivieren staan bekend om hun intussen weer gezond geworden marmoratabestand op de bovenlopen. Op de lagere stukken treffen we voornamelijk regenboogforellen en in mindere mate vlagzalmen aan. De Trebusčica bevisten we vanaf de bovengrens van het parcours, stroomafwaarts richting canyon. In deze rivier krioelt het van de regenboogforellen ('onfatsoenlijk veel vis' is voor sommige pools een understatement)

ment) en naarmate je verder in de canyon doordringt, neemt volgens onze visgids Bostjan, de kans om een marmorata te vangen flink toe. Wij visten er hooguit twee uur, maar bij een volgende gelegenheid zal ik er

beslist een ganse dag voor uittrekken. Een interessant stuk op de Tolminka is de reeks opgestuwde stukken, even stroomafwaarts van Tolmin. Hier kun je met de droge vlieg op zicht je kans wagen op een van de

talrijke grote regenboogforellen. Behoedzaam waden is hier wel de boodschap.

ONWEER

Tijdens de derde visdag was het ontzettend heet en zwoel.

Een Soca-vlagzalm aan de nimf.

Een van de honderden vlagzalmen uit de Poljanska Sora.

In de canyon van de Trebuscica 'sterft' het van de regenboogforellen!

Als afsluiter van onze Adriatische fase visten we op een stuk van de Soča, net stroomafwaarts van Kobarid. Guido had een geul gevonden waar volop mooie vlagzalmen steeg. Kleine eendenkontjes op haakje 20 deden de job en hij kon er zelfs een marmorata strikken. Tegen de avond begon de hemel dicht te trekken en het begon flink te waaien. Dit zag er niet goed uit. In mum van tijd goot het en konden we inpakken. Het regende de hele nacht door pijpenstelen en 's morgens stond de rivier een meter hoger en had hij de kleur als koffie met héél veel melk. We vreesden dat het in het andere deel van Slovenië, ten oosten van de Juliaanse Alpen, waar we onze laatste twee visdagen zouden doorbrengen, ook geonweerd zou hebben en de visserij daar ook om zeep zou zijn. Deze vrees werd, tijdens onze tocht over een verkeerd gekozen en bijzonder akelige bergpas, bewaarheid. Overall werden we geconfronteerd met rotspuin, modder en andere getuigen van het zeer zware onweer.

DUIZEND AANBETEN!

Tallose keren had ik tijdens mijn vorige bezoektips naar Slovenië in Škofja Loka op de brug over de Poljanska Sora, honderd meter stroomopwaarts van de samenvloeiing met de zusterriever de Selška Sora, staan kijken naar de vele kopvoorns en sne-

pen. Ooit zou ik naar Slovenië gaan om de midden- en bovenloop van deze rivier te bevissen. Ik was ervan overtuigd dat hier wat te beleven moest zijn. We hadden bewust de Sava geruild voor deze rivier en nu dreigde het weer mis te gaan door dat stomme onweer. Amper tien kilometer voorbij het hoogste punt van de pas, richting Škofja Loka, reden we al langs een van de zijriviertjes van de Poljanska Sora en wat denk je? Juist ja; koffie, maar nu met héél weinig melk! In Poljane namen we onze intrek in het geboortehuis van Azbe, een van de bekendste impressionistische schilders van Slovenië en thans omgebouwd tot een gezellig en bovendien prachtig gelegen pension. Het vissen konden we vergeten en er bleef ons die dag niets anders over dan even goedendag te gaan zeggen bij onze vrienden in Škofja Loka. Vanaf het terras van Jesharna, dé place to be voor een lekkere hap en gelegen aan de oever van de Selška Sora, konden we merken dat we voor onze laatste visdag een andere uitvalsbasis moesten zoeken. Het weer was intussen verbeterd en afgaand op onze informatie en de knowhow van Guido, leek een bezoek aan de befaamde Uneč een zinvolle tijdsbesteding voor de rest van de dag. De Uneč ligt zo'n veertig kilometer ten zuidwesten van Ljubljana, behoort tot het type kalkstroom en staat bekend om

Een kanjer regenboog, weliswaar uitgezet, maar sport van de bovenste plank op de Tolminka!

zijn grote vlagzalmen. Het water was er heel helder en tussen de wiervanen zagen we overal vlagzalmen liggen. Hier zouden we dus onze laatste dag vissen, ware het niet...

Toen we de volgende ochtend Poljane verlieten en richting Unec zouden rijden, wilden we toch nog eerst even naar de Poljanska Sora kijken om te zien hoe hoog het water er nog stond. Tot onze grote verbazing was het waterpeil ruim een halve meter gezakt en konden we haast overal de bodem zien. Zouden we het dan toch niet wagen en mijn 'oude' droom in vervulling laten gaan? Als het water in Poljane al zo goed stond, hoe goed zou het dan op de bovenloop zijn, amper 24 uur na een zondvloed?! De visrechten voor de Poljanska Sora worden verdeeld over twee visfamilies.

Voor de benedenloop moet je in Gorenja Vas zijn. De vergunning voor de bovenloop haal je in een cafeetje in Žiri, op de hoek van de weg die leidt naar Idrija. Een van de gasten in het café wist ons te vertellen dat het in Ledinca, enkele kilometers stroomafwaarts van Žiri, goed was voor de vlagzalm. We hebben de goede raad van de brave man opgevolgd en... Bingo! Hier is voor de tweede maal de term 'understatement' op z'n plaats. Kortom, na ongeveer zeven uur vissen hadden Guido en ik elk ongeveer (wat nu volgt is niet 'bij wijze van spreken', maar écht) minstens duizend aanbeten gehad! De vlagzalmen waren ongelooflijk snel en moeilijk te haken. Niettemin slaagden we erin om er elk een 150 (het spijt me, maar ik moet hier een schatting maken) vissen te landen.

De eerlijkheid gebiedt mij om te zeggen dat het hier om een gezond visbestand gaat, namelijk veel kleine vis en minder grote. Het gemiddelde formaat van de vlagzalmen lag tussen 25 en 32 cm, met uitschieters tot net boven de 40 cm. Tussen de ...tig vlagzalmen door, verstoorde af en toe een bruine forel het vlagzalmwalhalla! De Poljanska Sora was een schot in de roos; een ontdekking en de moeite waard om later nog eens te bezoeken. Waarom is dit een geheimtip en bij ons niet bekend? Wel, de PS is een rivier die erg veel doet denken aan een rivier uit bijvoorbeeld het Sauerland, de Ardennen of de Eifel; een typische rivier van het middengebergte zeg maar. Niet het whow-effect van de Adriatische rivieren dus. In zeven uur vissen vingen we met z'n tweeën slechts één

klein regenboogforelletje. Zoiets stemt me gelukkig. Slovenië is gewoon dé top in Europa voor vliegvissers, en geloof mij, er liggen nog veel onbekende rivieren op jullie te wachten...

PATRICK DANIELS

Informatie

Algemene informatie over Slovenië (inclusief vliegvissen) brussels@slovenia.info – www.slovenia.info Accommodatie: www.hotelhvala.si – www.priazbetudoma.si Contacten/vergunningen: www.ribiska-druzina-tolmin.si – <http://ribiska-druzina-idrija.s5.net/eng.htm> Visgids: www.bostjan-guncar.com gsm: 00386(0)31 774477<